



V Českých Budějovicích 29. 9. 2021

Milí přátelé,

zdravíme Vás v dalším rozmanitém ročním období. Podzim letos nastal podzimní rovnodenností 22. září ve večerních hodinách.

Podzimní říjen je desátým měsícem roku podle Gregoriánského kalendáře, který má 31 dní. Český kalendář je docela unikátní svým pojmenováním měsíců, vypovídajících něco o jejich významu. A tak určitě víte, podle čeho se tento měsíc jmenuje. Ano, je to od jelení říje. Kdežto latinský název, a odvozené názvy v mnoha jazycích, je October, což znamená osmý měsíc a vyvozuje se z Římského kalendáře, podle nějž rok začínal březnem.

Každý měsíc má nějaké významné dny a v říjnu slavíme jeden z nejvýznamnějších dnů v našich dějinách. Kdo by neznal 28. října? Nyní ho máme jako státní svátek, kterým se opět stal v roce 1988. Náš prezident obvykle v tento den uděluje státní vyznamenání. Asi nemusíme příliš připomínat, co tento významný den znamená. Někteří z vás možná v tento den slaví narozeniny. Ale hlavně si všichni připomínáme vznik samostatného československého státu po 1. světové válce. Na jaká další významná československá či česká výročí si vzpomenete?

Říjen je v přírodě hlavně spojen s vyvrcholením podzimní sklizně a s posvícením a různými zábavami. Klidně se zatoulejte ve svých vzpomínkách do svého mládí, jaké posvícení jste slavili? S kým jste rádi tančili? Možná pro vás bývá někdy připraveno nějaké posvícení i ve vašem domově a vy tak můžete zavzpomínat na české tradice, poslechnout si muziku, zazpívat si a někteří z vás třeba i zatančit.

Říjen hýří všemi barvami, listy nám šustí pod nohama a v alejích a parcích křupou žaludy a kaštiny. Tyto zajímavé plody stále děti podněcují k tvořivosti, a tak vznikají různá zvířátka, židličky, skřítki a z listů zase obrázky.

Vzpomenete si, jestli jste také sami vyráběli z žaludů, kaštanů, jeřabin, listí,..., ať už vy sami nebo se svými dětmi či ještě později s vnoučaty?

V každém období můžeme obdivovat krásy přírody. Mnoho lidí věří, že existuje také svět, který vidět nemůžeme, a neviditelné bytosti, kterým říkáme andělé. A nejen křesťané věří, že andělé, i když je nevidíme, existují a pomáhají nám. V katolické církvi jejich svátek slavíme 2. října. Víte, kdo má jinak svátek v tento den v kalendáři? Olivie a Oliver. O andělech se můžeme hodně dočíst v Bibli. Slovo anděl znamená poslaný a křesťané věří, že každý člověk dostal od Boha neobvyklého pomocníka – anděla, který je nám celý život na blízku. Je poslaný k tomu, aby nás celý život chránil a pomáhal nám v těžkostech. Anděly, kteří se starají o lidi, nazýváme anděly strážnými. Nejspíš se někomu z vás vybaví obrázek anděla s křídly, jak převádí děti přes cestu. Umělci a malíři totiž malují andělům křídla, abychom je lépe odlišili od lidí.

Komu z vás se vybaví nejznámější dětská modlitba k andělíčku strážníčku? Vzpomenete si na slova a na to, kdo vás ji naučil?

Jako o andělech také mluvíme o lidech, kteří nám nějak v životě významně pomohli. A tak každý z nás se určitě setkal a setkává ve svém životě s lidmi, kteří jsou pro nás anděly. Ale i my jsme se někdy stali andělem pro jiného člověka.

Děťmi už dávno nejste, a tak kdo budete chtít, můžete se pomodlit tuto modlitbu k andělu strážnému:

Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochránce můj. Mě vždycky ved' a napravuj, ke všemu dobrému povzbuzuj. Ctnostem svatý mě vyučuj, ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. Tělo, svět, ďábla přemáhám, na tvá vnuknutí pozor dávám. A tak s tebou ve spojení, ať vytrvám do skonání. Po smrti pak v nebi věčně chválím Boha ustavičně. Amen.

S pozdravem

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

&

Otec Tomas van Zavrel

Příloha 1:

Pro ty, kdo rádi při odpočinku malují, posíláme anděla strážného, který ochraňuje děti na cestě.



(zdroj: www.thecatholickid.com)

Příloha 2:

Pro ty, kdo si rádi přečtou nějaký příběh, přikládáme jeden pro povzbuzení a potěšení.

I mezi lidmi je plno andělů, ale ne pokaždé je poznáme. Vzpomenete si na něco podobného z Vašeho bohatého života?

Jedna pětičlenná rodina si užívala den na pláži. Děti se koupaly v moři a stavěly hradu z písku, když tu se v dálce objevila jakási stařenka.

Šedé vlasy jí povlávaly ve větru a oblečení měla špinavé a potrhané. Bručela si pro sebe, sbírala něco z písku a dávala si to do tašky.

Rodiče si zavolali děti k sobě a nabádali je, aby se od stařeny držely dál.

Když procházela kolem nich, čas od času se shýbla, něco sebrala a na rodinu se usmála.

Rodina jí ale pozdrav neoplatila.

Teprve o mnoho týdnů později se ti lidé dozvěděli, že stařenka se celý život starala o to, aby na pláži nebyly žádné skleněné střepy a děti si o ně nerozřízly nohu.

(Zdroj: Bruno Ferrero, Útěcha pro duši)